

Minister Energii

BM-WPR.0510.153.2026.KK

Warszawa, 2026-06-05

Pan

Włodzimierz Czarzasty

Marszałek Sejmu RP

Szanowny Panie Marszałku,

w nawiązaniu do interpelacji posła Wiesława Krajewskiego o numerze 16521 w sprawie spójności polityki państwa w zakresie rozwoju infrastruktury gazowej, poniżej przedstawiam odpowiedzi na zadane pytania.

Minister właściwy ds. energii odpowiada m.in. za opracowanie, aktualizację oraz sprawozdawczość z realizacji międzysektorowych, dokumentów strategicznych w obszarze energii, jakimi są Krajowy Plan w dziedzinie Energii i Klimatu do 2030 r. z perspektywą do 2040 r. (KPEiK) oraz Polityka Energetyczna Polski (PEP). Dokumenty te wyznaczają ramy prowadzenia polityki energetycznej, w tym kierunki rozwoju infrastruktury gazowej. Nie zidentyfikowano w tym zakresie niespójności. Priorytetem pozostaje bezpieczeństwo energetyczne, rozumiane jako ciągłość dostaw energii i gazu. Gaz ziemny pełni rolę paliwa pomostowego w transformacji, wspierając odchodzenie od bardziej emisyjnych źródeł przy zachowaniu stabilności systemu.

W KPEiK określono Polityki i Działania jako podstawowe instrumenty realizacji celów energetyczno-klimatycznych wraz z przypisaniem właściwych ministrów do ich wdrożenia. Nadzór nad monitoringiem postępów i spójnością realizacji sprawuje minister właściwy do spraw energii. Realizacja poszczególnych działań podlega systematycznemu monitorowaniu, co umożliwi bieżącą ocenę postępów, identyfikację potencjalnych barier oraz podejmowanie działań korygujących niezbędnych do zapewnienia spójności i skuteczności całego procesu transformacji energetycznej.

GAZ-SYSTEM, działając jako Operator Systemu Przesyłowego gazu ziemnego (dalej jako „OSP”), zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa, opracowuje Krajowy Dziesięcioletni Plan Rozwoju Systemu Przesyłowego (dalej jako „KDPR”). Jest to dokument przygotowywany na podstawie ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (dalej jako „uPE”) i uzgadnianym z Prezesem Urzędu Regulacji Energetyki (dalej jako „URE”). Dokument ten, zgodnie z art. 16 uPE, sporządzany jest na okres 10 lat i podlega aktualizacji co dwa lata, przy czym każdorazowa aktualizacja obejmuje dziesięcioletnią perspektywę planistyczną. W przypadku aktualnie obowiązującego planu rozwoju na lata 2036-2035 został on sporządzony w oparciu o:

- Politykę Energetyczną Polski do 2040 r.;
- Krajowy Plan na rzecz energii i klimatu na lata 2021-2030 wraz z projektem jej aktualizacji;
- Dokumenty kierunkowe Unii Europejskiej w zakresie energetyki i klimatu – przede wszystkim Europejskiego Zielonego Ładu (w tym Fit for 55), REPowerEU;
- Plany zagospodarowania przestrzennego województw lub w przypadku braku takiego planu, strategii rozwoju województwa;
- Politykę rozwoju infrastruktury i rynku paliw alternatywnych w transporcie;
- Dziesięcioletni Plan Rozwoju Systemu Przesyłowego (TYNDP 2024), opracowywany przez ENTSOG.

Opracowanie KDPR poprzedzone jest procesem konsultacji rynkowych, prowadzonych z udziałem użytkowników systemu przesyłowego, operatorów systemów współpracujących

oraz innych zainteresowanych podmiotów, a następnie projekt planu podlega uzgodnieniu z Prezesem URE, działającym w porozumieniu odpowiednio z ministrem właściwym do spraw energii i ministrem właściwym do spraw gospodarki surowcami energetycznymi, co zapewnia transparentność procesu oraz zgodność planowanych inwestycji z interesem publicznym.

GAZ-SYSTEM konsekwentnie realizuje następujące cele strategiczne w zakresie infrastruktury gazowej w obszarze przesyłu gazu: 1) Bezpieczeństwo energetyczne. Zapewnienie stabilnych dostaw gazu dla gospodarstw domowych, przemysłu i energetyki, także w sytuacjach kryzysowych lub ewentualnych nieciągłości dostaw; 2) Dywersyfikacja źródeł i kierunków dostaw. Ograniczenie zależności od historycznie głównego dostawcy, jakim była Federacja Rosyjska, poprzez zrealizowany w ostatnich latach rozwój połączeń międzysystemowych z innymi krajami oraz budowę terminalu LNG w Świnoujściu, a obecnie budowę terminalu FSRU w Zatoce Gdańskiej w celu zwiększenia możliwości importowych gazu skroplonego; 3) Rozbudowa i modernizacja sieci przesyłowej. Budowa nowych oraz modernizacja istniejących gazociągów przesyłowych w celu zapewnienia możliwie wysokiej elastyczności oraz ciągłości pracy systemu przesyłowego, tym samym stwarzając warunki możliwie dużej dostępności paliwa gazowego dla odbiorców krajowych; 4) Integracja z rynkiem europejskim oraz Ukrainą. Budowa oraz rozbudowa połączeń transgranicznych umożliwiających wewnątrzwspólnotowy handel gazem oraz współpracę z innymi państwami UE. Rozbudowa połączenia z Ukrainą uwarunkowana dużym zapotrzebowaniem wschodniego sąsiada na paliwo gazowe pozyskiwane z kierunków zachodnich; 5) Transformacja energetyczna i redukcja emisji. Wykorzystanie gazu jako paliwa przejściowego w odchodzeniu od węgla, w znacznej mierze w segmencie elektroenergetyki gazowej i zwiększania udziału gazu ziemnego w miksie energetycznym. Przygotowanie infrastruktury do transportu gazów niskoemisyjnych, tj. biometanu i wodoru.

Perspektywa do 2027 r. obejmuje przede wszystkim kontynuację i zakończenie rozpoczętych programów inwestycyjnych, w tym projektów dywersyfikacyjnych, pełne wykorzystanie istniejącej infrastruktury LNG, zakończenie realizacji nowych połączeń z Systemem Gazociągów Tranzytowych oraz działania zmierzające do zapewnienia w pełni zdywersyfikowanego i odpornego rynku gazu w Polsce.

Perspektywa do 2035 r. zakłada realizację inwestycji uzależnionych od rozwoju rynku, w tym Programu FSRU w rejonie Zatoki Gdańskiej, rozwój Korytarza Centrum–Wschód jako liniowego elementu krajowego systemu przesyłowego oraz rozbudowę sieci w regionach prognozowanego wzrostu zapotrzebowania, w szczególności na potrzeby sektora elektroenergetycznego.

Realizacja powyższych inwestycji w perspektywie najbliższego dziesięciolecia umożliwi stworzenie w pełni zdywersyfikowanego rynku gazu w Polsce. Rozbudowa Krajowego Systemu Przesyłowego w tym horyzoncie czasowym zapewni bezpieczne, stabilne i efektywne warunki przesyłu paliwa gazowego, zarówno dla odbiorców krajowych, jak i w odniesieniu do potencjalnych kierunków eksportowych. W perspektywie do 2035 r. planowane są ponadto kolejne inwestycje ukierunkowane na dalsze zwiększanie bezpieczeństwa energetycznego kraju oraz rozbudowę zdolności przesyłowych w regionach prognozowanego wzrostu zużycia gazu ziemnego, w szczególności na potrzeby sektora elektroenergetycznego.

Zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Gospodarki z dnia 2 lipca 2010 r. w sprawie szczegółowych warunków funkcjonowania systemu gazowego (dalej: „Rozporządzenie”) GAZ-SYSTEM może przyłączać do sieci przesyłowej odbiorców z grupy A (odbiorcy końcowi) i z grupy C (dystrybucja, kopalnie, PMG, LNG, biometanownie). W 2024 i 2025 roku zauważalny był wzrost zainteresowania przyłączeniem do sieci przesyłowej klientów z sektora elektroenergetycznego, w szczególności jednostek szczytowych. Jest to związane z możliwościami, jakie wprowadziła ustawa o rynku mocy.

GAZ-SYSTEM od kilku lat nieustannie obserwuje wzrost zainteresowania przyłączeniem do sieci przesyłowej biometanowi, dlatego na bieżąco analizuje rozwiązania dotyczące bezpośrednich przyłączy tych podmiotów do sieci przesyłowej i wspólnie z klientami wypracowuje rozwiązania, które mogą być zastosowane w przypadkach, które są technicznie i ekonomicznie uzasadnione z perspektywy funkcjonowania całego systemu przesyłowego. Co więcej, w obszarze sektora biometanu GAZ-SYSTEM jest na etapie tworzenia koncepcji budowy kilku Instalacji Przeładunku Paliwa Gazowego (dalej jako: „IPPG”) na terenie całej Polski, w lokalizacjach preferowanych przez ankietowanych klientów. IPPG to rozwiązanie alternatywne dla tradycyjnego, bezpośredniego przyłączenia instalacji wytwarzających biometan, jest to „punkt zbiorczy”, czyli miejsce umożliwiające wprowadzanie do systemu przesyłowego biometanu dostarczonego do tego punktu w sposób inny niż gazociągiem, tj. dowożonego transportem drogowym jako CNG. Ponadto, możliwe jest wybudowanie dwukierunkowego punktu pomiędzy OSD i OSP, co umożliwi fizyczne, obok już istniejących rynkowych rozwiązań, przekierowanie biometanu w inne obszary sieci.

Kwestia rozwoju krajowej sieci gazowej określona została w dokumencie strategicznym „Polityka energetyczna Polski do 2040 r.”. Cele określone w tym dokumencie, czyli rozbudowa krajowej sieci przesyłowej i dystrybucyjnej oraz budowa nowych punktów wejścia do krajowego systemu gazowego, są konsekwentnie realizowane zgodnie z terminami określonymi w PEP2040.

Dodatkowo, na podstawie art. 16 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2026 r. poz. 43 z późn. zm.), dalej „ustawa – Prawo energetyczne”, przedsiębiorstwa energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją paliw gazowych sporządzają dla obszaru swojego działania plany rozwoju w zakresie zaspokojenia obecnego i przyszłego zapotrzebowania na paliwa gazowe. Przygotowane przez przedsiębiorstwa energetyczne plany rozwoju muszą uwzględniać, m.in. politykę energetyczną państwa. Plany rozwoju podlegają zatwierdzeniu przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki w porozumieniu z Ministrem Energii. Ponadto Prezes URE, na podstawie art. 23 ust. 3, w związku z art. 23 ust. 2 pkt 5 ustawy – Prawo energetyczne, uzgadnia projekty planów rozwoju po zasięgnięciu opinii właściwego miejscowo zarządu województwa.

Przepisy ustawy – Prawo energetyczne wyposażają przedsiębiorstwa energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją paliw gazowych w narzędzia umożliwiające im finansowanie inwestycji w budowę, rozbudowę oraz modernizację infrastruktury gazowej. Instrumentem umożliwiającym przedsiębiorstwom energetycznym finansowanie inwestycji w rozbudowę krajowej sieci gazowej jest system taryfowy uregulowany w ustawie – Prawo energetyczne, zapewniający pokrycie kosztów uzasadnionych działalności gospodarczej w zakresie przesyłania i dystrybucji paliw gazowych, wraz z uzasadnionym zwrotem z kapitału zaangażowanego w tę działalność (art. 45 ust. 1 pkt 1 ustawy – Prawo energetyczne).

Powyższe przepisy gwarantują stabilne zasady zwrotu regulowanych aktywów i pozytywnie wpływają na rozbudowę sieci gazowej, w tym budowę nowych przyłączy.

Z wyrazami szacunku
z upoważnienia Ministra

Wojciech Wrochna

Sekretarz stanu

2026-06-05

Do wiadomości:

Kancelaria Prezesa Rady Ministrów